

HOMENATGE ALS VALENCIANS DE 1714

Fossar de les Moreres (Barcelona), 8 de setembre de 2005

Senyores, senyors,

És un honor ser avui aquí, com a President del Parlament de Catalunya, tot cloent aquest acte d'homenatge als valencians que participaren heroicament en la defensa de Barcelona durant el setge que la ciutat patí a mans de les tropes borbòniques durant més d'un any, fins l'11 de setembre de 1714.

Aquest és doncs un merescut acte de reconeixement a totes aquelles persones, a tots aquells valencians que encapçalats per Joan Baptista Basset, lluitaren per la llibertat del principat quan l'Imperi de Felip V ja els havia arrabassat la de les seves terres.

Se sentien germans nostres, érem germans, en la llengua, en la història, i aquells dies, també ho fórem en la sang vessada. Érem, i en som, de germans. No dic parents, no dic cosins; dic que som germans.

Les restes de molts d'aquells valencians reposen sota els nostres peus, al costat de catalanes i catalans, i de voluntaris d'altres indrets que també ens feren costat en nom de la llibertat. Reposen junts, com junts foren violentament esclafats els somnis, les institucions, i la llibertat dels nostres països.

La d'avui és també una reivindicació de la memòria històrica i de la lluita per la llibertat enfront les imposicions d'aquells que pretenen esborrar la identitat i la història dels pobles.

Una reivindicació que avui dia es fa necessària davant l'oblit o la ignorància existent en relació a la nostra pròpia història.

Les societats, els pobles, els països, necessiten, com les persones, del seu passat. El passat, la història, ens explica els "perquè" del present, i ens ajuda a encarar el camí que la vida ens posa davant, el que anomenem futur.

Com a persones, trobem la saviesa en l'experiència acumulada, en tot allò que hem anat fent, aprenent, patint, en allò que hem encertat i també allò en que ens hem equivocat... en definitiva, en la nostra història personal.

Amb els pobles, les nacions, els països, succeeix el mateix. També necessitem com a col·lectiu, del passat, de la història. Sense ella, els pobles som més pobres, som menys savis, disposem de menys instruments i capacitat per abordar els reptes que ara se'ns plantegen.

És cert que no ens podem encallar en el passat; el món ha canviat molt d'ençà les derrotes d'Almansa o de Barcelona. Els nostres pobles mateixos han canviat molt.

Però no podem oblidar. No podem oblidar, per exemple, els vincles entre principat de Catalunya i País Valencià, com els que ens uneixen amb altres pobles germans en parla, llengua, cultura i història.

No podem oblidar per què som on som, ni quines són les arrels mai arrencades de conflictes encara presents.

Amb l'actual període de pau i democràcia, els darrers 25 anys hem recuperat institucions, part de les nostres llibertats, del nostre autogovern.

Hem fet part del camí; però només part. Encara en queda molt a recórrer. I avui, amb aquest acte, amb aquest gest, un gest petit però simbòlicament important, donem un pas endavant en aquest procés de recuperació de la memòria.

Avui recuperem la memòria dels germans valencians que varen lluitar al nostre costat per les nostres institucions, per la nostra llengua, per la nostra identitat, per la nostra llibertat. No els podem deixar per més temps en l'oblit. Per la seva memòria, per la nostra dignitat, pel nostre passat, present i futur.

I avui, a poques hores de celebrar la Diada Nacional de Catalunya, justament aquest acte, justament en aquest indret, té més sentit que mai cridar VISCA EL PAÍS VALENCIÀ, VISCA CATALUNYA, VISCA LA LLIBERTAT !!